

ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΚΩΜΙΚΗ

ΑΡΙΘΜ. 10

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 12. ΠΡΟΔΗΡΩΤΕΑ ΚΑΘ' ΕΞΑΜΗΝΙΑΝ—Τιμή φύλλου λεπτ. 10

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 12 Μαρτίου 1873.

ΣΚΝΙΠΕΣ

Πλὴν τῶν παραδοξολόγων, ὧν ἐμνήσθημεν εἰς τὸ προ-
λαθὸν φύλλον μας, ἐφύτρωσεν ἐσχάτως καὶ γενεὰ τις ἰδιο-
τρόπων μαθηματικῶν, οἵτινες ὑπολογίζουσι εἰς ποῖον
ὑψος ἤθελον φθάσει οἱ κάτοικοι τῆς γῆς, στιβαζόμενοι ὁ εἰς
ἐπὶ τοῦ ἄλλου ἢ πόσους πύθους ἤθελον γεμίσει τὰ δάκρυα
τῶν ἀπὸ τῆς Διδούς καὶ ἔπειτα ἀπαρηγορήτων χηρῶν.
Ἀκολουθῶν καὶ ὁ Ἀσμοδαῖος τὸ βέδμα τοῦ συρμοῦ ἔ-
καμε τοὺς ἐξῆς ὑπολογισμοὺς ἐπὶ τῶν ἡμετέρων πραγμά-
των μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ περιωνύμου «Τίς πταίει»
τοῦ κ. Τρικούπη.

Α'. Ὅτι διὰ τοῦ πρὸς συζήτησιν τοῦ θέματος κατανα-
λωθέντος ἐν Ἑλλάδι χαρτίου ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Κυ-
βερνήτου ἠδύναντο νὰ τυλιχθῶσιν ὄλα τῆς Χίου καὶ τοῦ
Πόρου τὰ πορτοκάλια.

Β'. Ὅτι, ἂν ἐπρόκειτο πάντες οἱ πταίσαντες νὰ κρεμα-
σθῶσι, τὰ δένδρα τοῦ ἀνακτορικοῦ κήπου δὲν ἤθελον ἀρ-
κέσει.

Γ'. Ὅτι, ἂν εἰς ἀπλήν μαστίγωσιν κατεδικάζοντο οἱ
πταίσται, ἔπρεπε νὰ ἐκδαρῶσιν ἐννεακόσιοι ὄγδοῦντα
τέσσαρες ἵπποπόταμοι πρὸς κατασκευὴν τοῦ ἀπαιτουμέ-
νου ἀριθμοῦ μαστίγων.

Ἀπὸ τῆς πολιτικῆς μεταβαίνων εἰς τὴν χρηματιστικὴν
ὁ μαθηματικὸς τοῦ Ἀσμοδαίου, ὑπελόγησεν ὅτι οἱ στε-
ναγμοὶ τῶν μετόχων τοῦ Δαυρίου ἐνούμενοι εἰς ἓν φύσημα

δύνανται νὰ κινήσωσι τὰς πτέρυγας τριάκοντα ἐξ ἀνεμο-
μύλων.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων προτάσεων αἵτινες ἔγειναν ἐν τοῖς
μυστικοῖς κύκλοις τῶν συμπολιτευομένων πρὸς σχηματι-
σμὸν βουλευτικῆς ἀπαρτίας ὑπάρχει καὶ ἡ ἐξῆς: «Νὰ δοθῆ
δικαίωμα ψήφου καὶ εἰς τὰς σκιας τῶν ἀγωνιστῶν, τὰς
ὁποίας ἐπεκαλέσθη ἐν τῇ προσλαλιᾷ αὐτοῦ ὁ ἀξιότιμος
πρόεδρος κ. Ῥεβελιώτης. Αἱ ἐνδοξοὶ αὗται σκιαὶ θέλουσιν
ἀναγκασθῆ νὰ προσέλθωσιν εἰς τὰ ἐδώλια τῆς βουλῆς καὶ
νὰ δίδωσι τὴν καταφατικὴν ἢ ἀποφατικὴν ψήφον των δι'
ἄριστον ἀριθμὸν κτυπημάτων κατὰ τὸ σύστημα τῶν
Spirites. Ὡς medium θέλει διορισθῆ ὁ ἀξιότιμος κ. Κα-
λαποθίκης καὶ στενογράφος ὁ διακεκριμένος ἱατρός κ. Στ.
ἔχων μεγάλην οἰκειότητα μετὰ τῶν πνευμάτων.

Ὁ βυζαντινισμὸς καθίσταται ἔτι μᾶλλον τοῦ συρμοῦ
οὕτως, ἀφοῦ ἀπεκτέθησεν Ξενῶνα, Καββαργεῖς καὶ
ἄλλα, ἐδημιουργήθη προχθὲς καὶ ἀργυρολαρᾶς, οὗ τὰ
κρόσια καὶ αἱ φοῦνται ἐκανονίσθησαν διὰ βασιλικῆς δια-
τάγματος. Τὸ ἐπιπὸν ἔτος θέλει πιθανῶς προβιβάσθῃ εἰς
χρυσολαρᾶν.

Πάντες οἱ συνήθεις ἀγωνοδίκαι, φοβούμενοι τὰ πετα-
λομήτρα βέλη, ἅτινα εἰσήγαγον εἰς τὴν φιλολογίαν ὁ κ.
Παρασκευαΐδης, ἀπεποιήθησαν νὰ μετάσχωσιν ὡς κριταὶ
τοῦ βουτουναίου διαγωνισμοῦ, πλὴν μόνον τῶν κ. κ. Ἄλ-
φεντούλη καὶ Μιστριώτου, οἵτινες ἰσχυρίζονται ὅτι τὰ
πέταλα εἶναι βεβαίως ἐπικίνδυνα εἰς τὰς ἄκρας ἐνείων πο-
δῶν, πάντῃ δὲ μὴ ἀβλαβῆ προσαρμοζόμενα εἰς τὴν κορυφὴν
βελῶν.

ΘΕΟΤΟΥΜΠΗΣ.

Είς τους χορούς αἱ δεσποινίδες λησμονοῦσιν ἐνίοτε τὸ ἔνομα τῶν χορευτῶν οἵτινες τὰς προσκαλοῦσι.

Κατὰ τύχην περιέπεσον εἰς χεῖράς μας σημειωματάριον περιέχον τὰς ἐξῆς περιέργους σημειώσεις:

Τὴν δευτέραν valse ὑποσχέθη εἰς τὸν κύριον μὲ τὴν μεγάλην μύτην.

Τὴν πρώτην quadrille εἰς τὸν νέον ὅστις ἔχει τ' air βέιο.

Τὴν δευτέραν quadrille θὰ χορεύσω μὲ τὸν ξένον O. de Selz, καὶ μὲν τὴν ὑποσχέθη προηγουμένως εἰς τὸν Ν., ἀλλὰ . . .

Τὴν δευτέραν polka εἰς τὸν μυρωδάτον ἀνεψιὸν τοῦ δευτερογενοῦς Χ.

Τὴν τρίτην valse εἰς ἓνα τῶν ἀδελφῶν Ξ., εἰς ἐκεῖνον ὅστις μετὰ τὸν χρόνον ὅταν χορεύῃ κτλ. κτλ.

Πολλοὶ ἰσχυρίζονται ὅτι χωρὶς χρήματα τίποτε δὲν δύναται εἶναι πλάνη.

Εἶναι πλάνη. Ὁ Διάγγελος διὰ μετρητῶν ἐπιχειρημάτων ἀποδεικνύει ὅτι χωρὶς χρήματα κάμνει τις . . . χρέη.

Ἄν δεσποινίς, κατὰ Βλάχον, ἢ δεσποσύνη κατὰ Μάγνην, ἢ κόρη κατὰ Γεωργιάδην, παρακαταῖν τοῦ Κόντου, ἢ μαθηματικὴ κατὰ Dandy, ἢ τσοῦπα κατὰ Ἄγγλον, ἢ κοπέλα κατὰ Βολτῆραν, ἢ κουρίτζι μὲ συμπάθειον κατὰ Εκτζικαπῆν, ἢ Ἀσμοδαῖος θὰ ἀποφανθῇ εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἐζήτησε παρὰ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τὴν ἀδειαν συντηρητικῆς κατασχέσεως τοῦ κ. Γ. Κλάδου ἀνήκοντος εἰς τὴν συλλογὴν τῶν Τρωϊκῶν ἀγγείων τοῦ δόκτορος Σχλιερμάνου.

Ὁ κ. Θ. Ὀρφανίδης προτοίμαζεν διὰ τὰ Ὀλύμπια δολοκλήρον συλλογὴν ξύλων (κουτζούρων) τῆς Ἑλλάδος. Πολλοὶ δὲ ἀναφορῆς τῶν ἀπετάθησαν πρὸς τὸν βοτανικὸν μας, ὅπως μὴ τοὺς παραλείψῃ εἰς τὴν συλλογὴν του. Τὸ ἐφ' ἡμῖν συνιστῶμεν θερμότερα τὴν παράκλησιν τοῦ κ. Α. Ν.

Πρέπει νὰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς σας, ἔλεγεν ἱερεὺς τις τὰς ἡμέρας αὐτὰς πρὸς τὸν ἱατρὸν Σ. καὶ νὰ δεικνύητε στορ' γὴν πρὸς τοὺς κάμνοντάς σας κακόν.

Αὐτὸ ἴσα ἴσα κάμνω καὶ ἐγώ. Ὑπεραγαπῶ τὰ πνευματώδη, ἐν γινώσκῃ ὅτι μὲ καταστρέφουν.

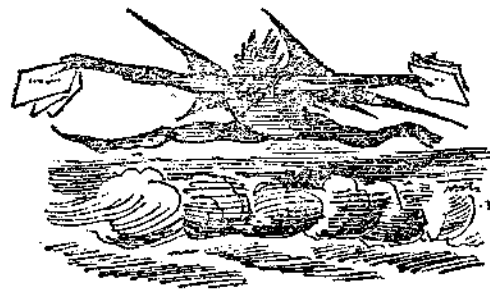
Ὁ ἱατρὸς κ. Πύρλας ἀνέλαβε τὴν δι' ἤλεκτρισμοῦ καὶ μαγνητισμοῦ θεραπείαν τῶν πρὸ ἐτῶν πασχόντων ἀπὸ κα.Ι.κομανίαν* ὑπάρχει ὅθεν ἐλπίς σωτηρίας διὰ τὰ 2/3 τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ γνωστὴ διὰ τὴν ἀφελειάν της δεσποινὰ Ξ. ἐρωτηθεῖσα ποίαν ἡλικίαν ἔχει, ἀπεκρίθη:

Εἶμαι εἴκοσι δύο ἐτῶν καὶ θὰ ἤμην εἰκοσιτριῶν, ἐὰν ἡ μήτηρ μου ἐν ἔτος πρὸ τῆς γεννήσεώς μου δὲν ἀπέβαλλε.

Η ΔΙΑΒΑΣΙΣ

Τοσοῦτον τὸ ὠραῖον ζῦλον δεσπόζει εἰς τοὺς καθ' ἡμᾶς χρόνους, ὥστε τὸ ἀσχημον ἐδαπάνησεν ἐσχάτως οὐκ ὀλίγα ἑκατομύρια, ὅπως μόνον καὶ μακρόθεν ἴδῃ τὴν Ἀφροδίτην διαβαίνουσαν ἐνώπιον τοῦ δίσκου τοῦ Ἥλιου, ἐνῶ οἱ σοφοὶ πρόγονοι ἡμῶν, ἀλλοίως ἔχοντας ὀρέξεις, οὔτε ὄβολον ἐδαπάνησαν κατὰ τοὺς χρονογράφους τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὅχι μόνον διὰ τὴν γέννησιν, ἀλλὰ καὶ τὴν εἰς οὐρανὸς ἀνάβασιν καὶ τὰς ἐκεῖθεν πολλὰς ἐπὶ τοῦ πλανήτου ἡμῶν καταβάσεις αὐτῆς.

Διὰ τὸν Ἀσμοδαῖον

Ἄν τοῦλάχιστον ὁ συντάχτης του δὲν θελήσῃ νὰν τὰ βαστάξῃ ὡς ἰδιαιτέρως ἐδικά του, καὶ ἔτσι νὰ στερήσῃ τὸ εὐγενὲς κοινὸν καὶ τὴν γενναίαν φρουράν.

Ο ΝΤΕΜΠΕΛΗΣ

Τὴ δευτέρα δὲ δουλεύω καὶ τὴν τρίτην περιουσίαν. Τὴν τετράτην χασιμουριάμαι, περπατῶ, ξεντολογιῶμαι. Κάθε πύτη σεργιανίζω. Τὴν παρασκευὴν σουρίζω. Τὸ σάββατόν ξεδουλιάζω καὶ τὴν κυριακὴν προσιάζω.

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ Η ΜΑΝΑ

ΠΑΙΔΙ — Ἔχω μάνα τόσες ἔγνοις! Τὴ σκυλοῦλα μου, τὸ γάτο, τὴν τσετρίγονη ταυλοῦλα Ποῦν' ἔτσι ὡμορφα κομμένη Τὸ κλουβὶ μὲ τὸ γαρδέλι,.....
ΜΑΝΑ — Ἔχεις καὶ τὸ μάθημά σου.
ΠΑΙΔΙ — Ἄ, γὰρ καίνο δὲν μὲ μέλλει. Εἶδες τί ὡμορφο σπυτάκι Πῶφτιασα στὸν κῆπο τώρα; Ὅταν τοῦ βίξω ἀπάνουθ' του Τὸ βερμπάντε μὲ τὰ φῶρα.
ΜΑΝΑ — Εἶναι καὶ ἡ γραμματικὴ σου.
ΠΑΙΔΙ — Σῶπα, μάνα, στὴ ψυχὴ σου. Ἔτσι πάντα μοῦ τὴν κάνεις! Μῆσα, σ' ὄλες μου τὰς ἔγνοις Τὰ μαθήματα μοῦ ἔγανεις, Καὶ μὲ κάνεις νὰ ξεχάνω Ὅλα ἐκεῖνὰ πῶχῳ νὰ κάνω.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ

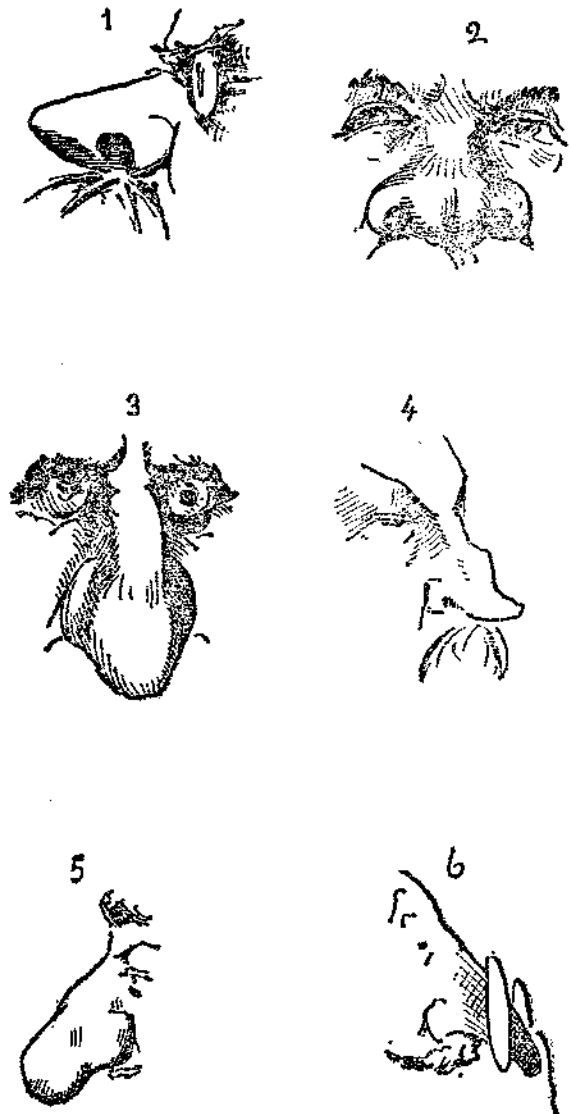
Γνωστὸν τοῖς πᾶσιν εἶνε ὅτι τὸ ζήτημα τὸ περὶ τῆς αἰτίας ἐξ ἧς προκύπτει ἡ τσαούτη τοῦ φιλήματος τέρψις ἀπασχολεῖ ἀπὸ πολλοὺς αἰῶνας τοὺς φυσιολόγους, ἀλλὰ δυστυχῶς μέχρι τοῦδε οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν κατώρθωσε νὰ εὕρῃ τὴν ἀποχωρῶσαν λύσιν. Εὐτυχῶς πρὸ τινῶν ἐτῶν σοφὸς τις Δανὸς, διερευνῶν τὰ ἐν ταῖς μοναῖς τοῦ Ἀθῶνος εὐρισκόμενα ἀνέκδοτα χειρόγραφα, ἀνεκάλυψεν ἐν τῇ μονῇ καλουμένη Βατοπέδι πραγματεῖαν τινὰ περὶ τῆς ἐν γένει ἡδονῆς ὑπὸ Τερζωνίου τοῦ Κυπρίου, ὅστις ἔζη κατὰ τὴν 4ην πρὸ Χριστοῦ ἑκατονταετηρίδα.

Ὁ Τερζωνίος οὗτος ἀποδίδει τὴν τέρψιν τοῦ φιλήματος εἰς τὸ ἐξῆς γεγονός ὅπερ μετὰ πολλῆς ἀφελείας ἀφηγείται.

Ἡ κυρία Θεᾶ, λέγει, ἡ θνητῶν καὶ ἀθανάτων ἄργουσα, ἐπὶ τῇ ἐπιμόνῳ αἰτήσῃ τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ αὐτῆς, μετεμόρφωσε τούτον εἰς μέλισσαν. Τούτου γενομένου ὁ υἱὸς αὐτῆς, ἔρω; καλούμενος, ἀπῆλθεν εἰς τοὺς ἀγρούς καὶ τοὺς ἀνθῶνας τῆς νήσου ὅπως ἐκμυζήσῃ τὸ εἰς τοὺς κάλυκας τῶν ἀνθῶν εὐρισκόμενον γλυκὺ ζευστόν, καὶ ἀφ' οὗ καλῶς ἐκαρέσθη, ἐπέστρεψε πλήρης χαρᾶς παρὰ τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ὅτε καὶ ὄδον παρετήρησε περὶ τὰς ὑπωρείας θροῦς τινὸς συλλογῆν βροδοκφῶν, τὰς ὁποίας ἐν τῇ συνήθει αὐτοῦ ἀπληστία δὲν ἠθέλησε ν' ἀφήσῃ ἀφορολογήτους πετὰ ἐπ' αὐτῶν, ἀλλὰ δυστυχῶς δι' αὐτὸν καὶ εὐτυχῶς διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ἐκλαβὼν ὡς ἄνθος τὰ κοράλλινα χεῖλη τῆς ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν καθυεδοῦσης ἡσυχῆς Ἡδυπαθείας ἠγωνίζετο νὰ ἐκμυζήσῃ τὴν ὑπὸ κλειμένῃ ἐν αὐταῖς γλυκεῖαν οὐσίαν, ἀλλ' εἰς μάτην, καθότι ἀγωνιζόμενος νὰ προσλάβῃ νέαν, ἐπέχυσεν ἢν ἔρρεεν ἐπὶ τῶν χειλέων τῆς Θεᾶς ὀργισθεῖς δὲ διὰ τὴν ἐκ τῆς πλάνης του ἀπόλειαν, ἀπῆλθε μετ' ὀργῆς ὅπως διηγῆθῃ τῇ μητρὶ αὐτοῦ τὴν ἀπάτην του. Μετ' οὗ πολὺ ἐγερθεῖσα ἡ Ἡδυπαθεῖα καὶ φέρουσα κατ' ἐπανάληψιν τὴν γλῶσσαν ἐπὶ τῶν χειλέων τῆς ἡσθάνθη ἡδονῇ ἄγνωστον αὐτῇ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης.

Ἐκ τούτου, λέγει ὁ Τερζωνίος, ἤρξατο τὸ φιλημα τοῦ ὠραίου φύλου νὰ ἔχη τὴν γλυκύτητα, ἢ ἡσθάνθη ἡ Ἡδυπαθεῖα κατὰ πρώτην φοράν.

ΜΥΤΟΛΟΓΙΑ

- Ἄριθ. 1. Μύτη τραφεῖσα διὰ κλασικῶν ἀναγνωσμάτων. Οἱ βόθωνές της ἐπλατύνθησαν ἐκ τῆς διαβάσεως τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Σοφοκλέους.
Ἄριθ. 2. Μύτη μεγαλοπρεπῆς. Νομίζει τις ὅτι κἀθηται ἐπὶ τοῦ προσώπου, ὡς κουρασμένος ἄνθρωπος εἰς πολτρώνα.
Ἄριθ. 3. Μύτη σοβαρὰ καὶ βαθύνοος. Θαρῆεις ὅτι κατέβη τὸν κατήφορον ἵνα κλείσῃ τὸ στόμα καὶ ἐμποδίσῃ τὴν ἐκμυστήρευσιν φοβεροῦ μυστικοῦ. Ἰατρὸς τις θὰ τὴν ἀνομάζεν ὑπερσάρκωμα.
Ἄριθ. 4. Μύτη κλιμακωτῆ. Δυστυχῶς καμμία νύμφη δὲν ἠθέλησε ν' ἀναβῇ ἀκόμη τὴν χαριτόδωρον αὐτὴν κλίμακα.
Ἄριθ. 5. Προδοτικὴ εἰς σχῆμα μύτης. Ὁ κάτοχός της ζυρίζει τὸ ἐπάνω χεῖλός του τρεῖς τῆς ἡμέρας, μὴ θέλων νὰ πεισθῇ, ὅτι ἴστων ἴστω τέτοιας μύτης μουστάκι δὲν φετρώνει.
Ἄριθ. 6. Μύτη ἰχνηλάτου, εἰσερχομένη παντοῦ. Ἀποκλειστικὸν προνόμιον τῶν διπλωματῶν, καὶ ἐμπορομεσιτῶν καὶ τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος ἐραστῶν.

ΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΜΑΣ

Πολλούς μωρούς εθαύμασα, πολλά γελοία είδα
και τούς προδότας ήκουσα υμνοῦντας τήν Πατρίδα.
Οί δλεπτήρες έμαθα πώς λέγονται σωτήρες,
πώς μάλλον μία χεір κρατεί, ή άλλαι δέκα χείρες,
Όπόταν εκ προθέσεως ποθοῦμεν να μάς φύγη
εκείνο, υπερ έμειναν να αγαποῦν δλίγοι.
Είδα πολλά παραδόξα κ' έγνώρισα άκόμη
πώς είνε αδιόρθωτοι τών Άθηνών οί δρόμοι.
Άλλά παραδοξότερον δέν είδα ύχι άλλο,
ή τας ήμέρας μας αὐτάς, δεσ πέρωται να ψάλλω.

Όπου σταθής, όπου στραφής χρηματικά άκούεις,
ή εις όγκώδη μάρμαρα ένώ, πτωχέ, προσκρούεις
άκούεις σφύρας κτύπημα κωδωνιστόν έργάτου.
Πλούτου έγγύς εύρίσκεσαι, κ' ίδου τ' Άνάκτορά του.
Πλήν φεύγε, μή ό κύριος αὐτῶν σε συναντήση
και γωνιαίον μάρμαρον του οίκου του σε κτίση,
άφου σε κάμη άπελπιν και σε άπολιθώση.
Αί! τόσοι δέν τήν έπαθαν, δέν τήν παθαίνουν τόσοι;

Τήν Θεάν του Δουκαθητου μάς κρύπτουν δύο οίκοι,
ώς δίδυμοι, πανόμοιοι, δύο άλύσου κρίκοι,
άλύσου, ήτις του λαου τὰ βήματα δεσμεύει
βαρύνουσα πλειότερον, όσον αὐτός δουλεύει.

Άλλου δέ τέρας μέγαρον με πληθος παραθύρων,
εις δύο, τρεις και τέσσαρας γραμμάς, τόν τρόπον σπείρον
ώς εαν τόσα στόματα άχόρταγα άνοιγη
μίαν πλατείαν, τρεις όδοδς και κόσμον όλον πνίγει.

Έκει έν πληθος έργατῶν επάνω κάτω βαινει
με κλίμακας εύρίσκεται οικία τις ζωσμένη.
μακρά, πλατεια, ύψηλή και οικοδομουμένη.
Πύργος Βαβέλ έγείρεται: πλην τας ποικίλας γλώσσας
ώμίλησεν ό δι' αὐτήν τιμήν και πίστιν δώσας,
έως ου τόσα χρήματα, τόσα πολλά συνάξη,
και δι' αὐτό εργάζονται οί κτίσται του έν τάξει.

Έκει ύψώθη άλλη τις μαρμάρου βλασφημία
ανάθεμα θαρρείς λαου παθόντος τὰ μυρία.
Καθώς εις τάφον πονηρου άκόμ' οί διαβάται
ρίπτουσι λίθον, κ' εύχονται κ' εκεί να μη κοιμάται
ήσύχως ό κακός θνητός, ου είν' ή μήμην φρίκη,
να τιμωρήται και νεκρός άκόμη θείη δίκη,
Οὔτω νομίζω θάπτεται εκεί φρικτή τις μήμην,
ή πονηρία θάπτεται, ή άπατώσα φήμη,
και εις τὸ λίθινον αὐτό του πονηρου μνημειον,
πας ό παθῶν τὸν λίθον του κατέβριψε δακρύων
μίαν κατάραν εκρωνῶν και ύπισθῶν του πτύων.

Έκει άγρίως τήν κομψήν τηρεί Άκαδημίαν
άλλο τι τέρας με μορφήν οικίας άπαισίαν.
Δέν ελειάνθη έξωθεν άκόμη, κ' είν' ως δαίμων
μεθύων αίφνης έγερθείς έν μέσῳ τῶν άνέμων
και βαινων με κακός σκοποδς κακὸν παντου να σπείρη,
Μία πνοή πλην άπ' εδῶ, μι' άπ' εκεί τὸν σύρει,
αὐτός δ' εκεί άκίνητος άπέμειν' έν τῷ μέσῳ,
και λέγει: «Είμαι βέβαιος πώς τώρα δέν θα πέσω!»

(Έπεται συνέχεια)

ΦΑΘΞ.

Κύριε συντάκτα του Άσμοδαίου,

Ποτέ δέν μ' έφάνη καλὸν να λέγω έπεται συνέχεια. Ό,τι
έχω να ειπω θέλω δια μιας να τὰ λέγω. Διότι εκείνο τὸ
όποιον δέν λέγεται δια μιας έχει τας πονηροτέρας συνε-
πίαις: άπόδειξις ό έρως, ή τιμή τῶν διαφόρων πραγμάτων
εις τὰ καταστήματα, τήν όποιαν ποτέ δέν λέγουν δια
μιας, αί και έν τῇ Νέῃ Ημέρῃ δημοσιευόμεναι κατά συνέ-
χειαν διατριβαί υπό τήν επιγραφήν «Έλληνικὸς Κυκεῶν.»

Και όμως, φίλε κύριε συντάκτα, αναγκάζομαι κ' εγὼ
να μεταχειρισθῶ τήν πονηράν αὐτήν φράσιν, διότι έχω να
κάμω με πονηρούς, τούς σατυριζομένους, ως θέλεις ιδει εις
τὸ επόμενον φύλλον σου,

Έπι τούτοις, σύγγνωθί μοι.

ΦΑΘΞ.

Κατά τήν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν
Άθηνάς και Αιόλου, υπ' αριθ. 728,
παρά τῷ Κυρίῳ Τρεχαδιάδῃ, πωλείται
κόνις έντομοκτόνος άπταιστος. Φονεύει
και μικρά και μεγάλη έντομα, άδοντα
και μή, δάκνοντα και μή δάκνοντα,
μυρίζοντα και μή μυρίζοντα.

Ό ύπεύθυνος ΚΩΝΣΤ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ.